

(2) Lo Memorialista

O SIA

(1) N' Zapet.

Escrita en del qu'es dia / por /
Inquet catala en un acte

novament transformat y arreglat diferentment del original

que escriu' D.ⁿ M. P.

ALAGUER
B

per un
~~(lo unidist de primera esfera)~~

BB

Representat desde son non arreglat per primera
vegada en un teatro particular nomenat

Pindo.

Barcelona.

1865.

(1) Còpia entera a libertat al lector perquè enderriode

da seguint
-la
per

Personas.

Leynó Gregori - - - Memorialista de Boato.
Tapet. - - - - - Pagés. ^{vich.} Anys dms 20.
Pauleta - - - - - Criada de servey. Anys 79.

Acte mich

L'escena figura una plassa de Barcelona en 1886...
 A un costat hi ha una barraca de memorialista ab
 papers y anuncis fetsats en ella, y dins una taula, cadira
 y un tinte ab plomas corresponents.

Escena I.

Solet ^{Esquit de la barraca}
 i pregoni ~~de la barraca~~
 ab una libreta a la ma.

Ta tinte trampadas las plomas
 y lo tinté bastant plé,
 las mans y llengua están prromptes
 y no faltará paper.
 Vingan pues joves y vellas,
 amos, criadas, aprenens,

noyas lletjas y bunicas
a' buscar-me pretendens,
vindetas que ab dissimulo
solx buscan aixó matix,
homens que desitjan veure
si la casulla als can bé,
que vingan, que jo per tots
conveniencia trobare.

Jo desde aquesta barraca
la ciutat entera veixo;
sé tot lo que en ella passa
per mil llabis indiscrets.

Jo sense sortir de aquí
far mudoos casaments,
pagau y au donau las gracias
y se per acá despues

surtau un poch esguerrats,
 Deu los componga y amén.

Colocs criadas, cambrecas,
 cocheros y fins cuiners,
 mossos, clidas y fadrins,
 y en tots asuntos entech.

Aqueixa llibreta meba (mostrant al public la un-
 tedita llibreta.)
 es gran lo valor que té;
 y per cert que fora en vè
 lo volerli posar preu.

A qui tinch dotse criadas, (fullejant la llibreta)
 amos que au burson disset,
 quatre noyas per casar,
 tres mungons per lo matip,
 entre viudas y viudetas
 ni deu habe non o deu.

Vamos, so depositari
dels mes chistoros secrets.

Escena II.

Genyo Gregori, Tapet, surt de la dreta.
ventit de ~~prose~~ Nabunbato d'ebre a la ma.

J. Genyo Gregori! bon dia.

G. Hola Tapet! tu per aqui?

J. Si ho ve, si.

G. Com has arribat?

J. Attes d'ahi cap altard.

G. I com diantre ha estat això?

J. Res, al para sempre am deya que bax és
a venire • aqueiva gran ciutat,
perque aqui am destruiria
de cosas q' alli may venria,
y al ultim, tan m' amohinat

qu'hi tingut de veni y res més.

29

Q. Sab aquí has vingut?

J. De casa fins a Granullers

ab al matxo son vingut,

y de Granullers hasta aquí,

; ab una cosa! ~~una cosa~~!

qui en anaba de vuent.

(del dir aixo
se aprèn l'
coste ab el
basta.)

Q. Bé, explica'm; qu'era això?

J. (Yeposa pensativ y al cap d'un ratet diu:)

Ja veuen. Gran.....

Gran uns carros tancats

ab finestras y portellas

que corrian, agafats

per un camí ple de pals,

; mes vuent ^{y unes} ~~que~~ centellas,

sense tenir de se tirats

per cap omulas ni animals!

G. Ah! ya se' que vols dir,
allò era l'ferru-carril.
Y lo que l' feya anar,
¿no vas veure?

J. No.... no ho veig veure pas,
pero veig pensar no fos la magica ^{negra}
G. Ca, homa, ca, ni negra ni blanca.
... Allò va ab l'foe.

J. Abfoe!... Lou dien, homa!...
potre si fa corra lo infern!

G. Homa! No sigas tan tanari!
allò va per medi d'una cosa
quien dinen l'vapor. No vas veure,
qui al cap de munt y anaba un
cochu ab una ameneya?

J. Prou.... jam va corda....
semblaba una gran bestiosa

que troça ferra pel nas 30

y de torn en torn feya uns girols,
quel portaba als de detras.

G. Bueno, lu tens entès ara?

J. Si, ya lu astench ya.

G. Parlem pues de un altra cosa.....

Ah on posas?

J. Al hostal d'en cap y creus

G. Y la pitota, (oto ademan
de menja) vabé?

J. Com un princep.

G. Y que tal, qu'has vist

per aqueix gran Barcelona?

J. De tantas cosas q' som vist

ni quedat com una mona.

Com anata a la Rambla, al parayn

a las iglesias, al Casin... y...

G. (depressa me deo ane:
lo acabá de dir.) Y bé, que tal aixó?

J. Mol m'agrada, mol,
si d'algunes coses
non ferint squitlla cortus.

G. No vas veure quins edificis
mes bunichs que hi ha
a la Rambla?

J. No... Non som vist
pas cap d'ofici.

G. Si, home, si, no vas veure
que hi habian
tantas casas grans?

J. Ah! (cridant)... del pa, pa, del vi, vi
a la meua terra.

G. I que m'endius del Llicu?

J. Gu'hi habia mooolta luminaria.
... que tucaban una sinisca a
tota unquesta, ofus siñós

vandi qu'en diuen la sinfonia. ³¹

— (Com reflexionant) ; No es vint i se-
nyó Gregori, qu'apò no se sembla
gens a las sinfonias que tocan
los picots del nostru poble.

G. Cad sinou fetas de ferro —
Y quina opera feyan?

J. L'opra... ; Mala ira de betts!
; m' m' recordu... ; ah! l'o-

pera del fort! aquella enqui surt un
dimoni veru nell comfoch!
G. ^{era del fort} ; Si qu'eu daurian anà de tips!

J. Jo cree que no, perquè feyan
uns pisclers... ; Rautileras!
y que forts!

G. Ya t'deuarias divertir?

J. Prou —

També vaix anà al Campus.

G. Quet'eu sembla?

vos verra l'gran-saló.

F. No.

G. Aquella cara gran, que de
dintre estau bunica, no
vos verra? 6

F. Ah!... si, ya m'en recordu
no ~~les~~ vritat qui hi ha ~~en~~ uns
copins mol bons. (Apart.) (pron que
hu se si mi vaig senta.)

G. Si - Estombé moltas erranyes.

F. Ca, si hu teniu mes net
que una plata!

G. Homo, no vuy di telaranyas,
no, sino aquellas cosas totas
de vidrets en que hi poran
llums.

J. Ah!... d'allo you' dich: 32
salamons.

G. Bueno, pero ob tantas cosas
que m'has explicat encara
no m'has dit si t'habias fi-
rat d'alguna cosa, per porta
a alli d'alt.

J. Si ahí mitg dia, ab un carré
gran qu' en dinen... del
Jandango, vaig compra' un
reloj pa', qu' em costa tot un
capal de la meba bossa!

G. Con val?

J. Una dobla de cotra.

G. Si que es cart! a veura, e en y amol.

J. No - No l'vuy obri per que
s'expatlaria.

G. Pues; com saps l'hora qu'es?

J. Escoltan ls' girolets que sempre
fa. —

Pero ab tot això, senó Gregori,

(Girant y ~~mostrant~~ los papers de la barraca)

Ta que ni ha fet parraí tant,

Voldria ni espliquer vorté

que sont aquets mamarratpos

(señalant ab lo barto los dits papers).

y aquets pegats de payse?

G. Aquets papers son anuncis
de criats, mestres. . . . .

J. . . . . Ja entench.

Donchs, home, si am destrucia

de allo que dinen, me entén?

fora una divertició.

G. No hi tinch cap inconvenient.

Aquet de sobre la porta
 ab lletres grosses que veus,
 diu: «ce casen casamientos.»

J. (rient.) Home, carambas! ben tret
 mol me agrada aquesta aldeya!
 vaya quin ram de corners!
 I aquells gargots de allidalt
 que dinen?

G. Jo at diré, aquells
 diuen «mammialista»
 y avó de mes aballet
 diu: «aquencia de negosim.»

J. Vol dir que segons entenc
 vosti també hi fa' al negosi.
 - I aquets altres memudots?

G. Aquels llarch diu:

«Una vicea raganyona
cuyu quemu nadia abona
maridu quiera anenstrar
ca la sepa ragalar.»

F. ¡Ay, la vella del bordell!
¿també busca companyia?
¿que cosa es el terri fret!

G. No at queixaras de aquest
altre que es ben exirit y curtet:
«Una sanovita rica, coven y
arrosada de cevaria allar un
maridu cin negres ni ennadas.»

F. Bon partit-sies veritat.
¿Signi, de bonica ho es?

G. Ella be me ho va di aixi

F. Ah! ho va di ella. ¿voste

Senyo Gregori, que hi diu?

G. Jo at diré, sino tingues
 una cara tan morena,
 ni li faltesin las dents,
 y no fos tan coixa y nana,
 podria passa un siquet.

F. En com a jove, que hi diu?
 enants anys li sembla que té?

G. Ulla diu, si no m'enganyo,
 que ara an va fer vint y set;
 pero parlant en reserva
 y entre nosaltres, jo crech
 • que quinze o vint anys atrás
 ja an debia tenir mes.

F. Be, mol be, Senyo Gregori,
 es un partit excelent.

Llegísim ara aquest altre:

G. Aquest es molt convenient:

« Ceasen mentes à quitar de criadas
quitandol y puniendol.»

F. Donchs això, senyor Gregori
encara no ho entench be.

G. Mira, aquí venen criadas
enant tenen al garto fet

perque jo als hi fan el compte
de al que ellas me van dient.

Set de carn, quatre d'arròs,

y sis de peix fan disset

afegintui sinch o sis

per regalos al promés,

li direm à la mestressa

que al compte son vint y tres.

Pot posar-ni set d'arros

35

de carn ni posar-ém den,

y de peis..... fassilm de modo

que al compte vingui justet.

To ho fas, per que mira, noy,

com no hi ha' cap manament

que digni: «no menjarem.»

per menjar be as té de fer

tot alló que es necessari

per fer corre el dineret.

J. Mol ben dit, senyo Gregori,

vosté es home que ho enten.

Vinga uns comptes mes elastichs.

- Jaquet paperot?

G. Aquet diu: «ce da raison

de un mayestru ca absenya

cin artudiar.»

J. Quiu senyo' tan enllustrat!

den teni al cap mol obert;

un home de mes potencies

ni en tota la Gropa hi es!

De lletra, han den teni més

que l'mestre del nostre pobla

Etots los seus paysés.

G. ¿F que tal l'mestre, n'sabia?

J. Encara, encara. M' va enrenya'

no mes que ab un any

L'Peris y l'be-a-ba.

F me va di que si avís seguia

podria se arcalda, algun dia.

¡Pero axó, temps á veni!

G. Ja ho comprenech així—

Veyam donchs, ^{de l'obra de la Santa de la Santa}
~~l'obra de la Santa de la Santa~~ ^{y bonaventura de les}
~~l'obra de la Santa de la Santa~~
legeix aixó. ^{un diari.}

J. (Lo mira, y fent ganxotas, diu:); Ton mol petites
aqueixas lletres, si non porten
d'altres, no farém pas res.

G. Jaqueixas? (Ensenyantli unas lletres mes
petitas, que girant duas planas haurá trobat.)

J. Aqueixas. . . . (Mirantlen) . . . encara.

(Sepora a tirar suliva y a fregar lo diari ab lo edro,
figuroum que no ven las lletres y despues de tri-
narlas a mira y remira, diu:
Erra . . . . U . . . . ; y de aquestas
duas, com ne diuen? que no m' en recordo.)

G. (Mirant lo pape diu:) C y H -

¿Com diu ara tot plegat?

J. Diu: Ruum . . . . (Nos abent com diro.)

G. Ruch, homa, Ruch!

J. Qu' tal, qu' en' diu?

de la meba anllustracio.

G. Per se pagis, ya es bona.

F. Abaxó, senyó Gregori

si no té res mes que dirme?

G. No

F. Pues, estigui bó. (Genià.)

G. Aden Tapet.

Escena III.

Senyó Gregori, sol.

G. Vaya que s'explica aquet picot!

Ga m'ho pensaba yo,

que diria algun estribot,

pero vaya que s'arregli. —

Déxam aná a la meba feyna?

(Genià a la barraera y figura a qu' escriu)

Escena IV.

Senyó Gregori, Tapet.

(Al cap d'un rato ve Tapet ~~senyó Gregori~~ ^{senyó Gregori} y s'ap
abo barto horizontal devant del Senyó)

37

Gregori perquè se n'adoni de que ell està allí
però no veientlo l'memorialista, pega Tapet
ab lo bastó un cop fort, a la bantalla de la
barra o a la taula. Glavoras l'altrecipant
tot s'aixeca, dient:)

G. Malviatge aquet talarot!

¡Altrec vegada perquí,

vaya un susto m'has donat!

J. Si, semblaba que non veysau!

G. Efectivament llegint la llibreta
no t'hi vint. ¿Que volias?

J. Que l'altra vegada fentla petá
mirato, m'hi descuridat de par-
larli de un asunto molt interesant.

G. Veyam, Digas.

y explica aqueix asunto.

F. Com unste say, so l'herende casa
ij' l'para no li faltan cortus,
ab això voldria que m' busqués
una noya ben gopa, per casarme.

G. Això Fayet? de enant' onsa purrem això

F. Honna, com qu'ava tot bichu s' casa,
no vuy quedarme mirant l' ara.

G. Benfet.

F. Digueme donchs, non sabeu
cays de minyoneta?

G. Una ya t' en sabria
qu' es molt aixarideta,
pero... per tu no faria

F. Perque.

G. Perque es mol pobreta.

F. Això ray! ya n' té l' pare.

G. Bueno, pues ya venrém
de buscarte proporcio

J. ; Sobre tot que sigui gossa!

— Kantaluego y estigui bo. (Sen via)

G. Aden

Escena V.

G. Gregori y Pauleta.

G. ; Ola!... allí veix la Pauleta
ella dirá perquè ve.

(Surt Pauleta ab un sikel l' bras.)

P. Bon dia, senyo Gregori
que té feyna?

G. No, perquè?

P. Es que voldria mi' busques
una casa que fos bona.

G. Que ja no estàs a' can Met?

P. ; Den mien quart. ; Santa Leniteria!
m' fegan girar el serrell.

Lo amo es simple y la mestressa
encara es mes boixa qu' ell;

No hi atrassi caps minyona,

perquè no hi estarà un mes.

G. Donchs te llegiré la llista
y veuràs lo que at convé.

Ta saps que es en cartella;

jo penso que tu lo entens.

P. Si, senyo, lo entench bastant.

G. Tens rahó com hi ha d'ell,

que fa poch que en rahonabas
ab dos o tres assistents,

y aquells te lo enenyarian
ab primor y ab mol poch temps.

P. Genyo Gregori, recordis

que era un tot sol y no tres.

G. Be, això pel cas tot es hu.

P. Et fi que es ben diferent.

G. Fornem al cas, jo ho escrich
en castellá, perquè, entens?

ben posat o mal posat

sempre está mes enderén;

y encara qu'algú critiqui

si está o no malament,

mols son que fan una cosa

y pochs que la saben fer.

P. Llegexi, Genyo Gregori.

G. Ja xam posá las ulleras. (Yelas posa)

Ja comenzo, escoltam be.

(Obra la sua libreta y llegexi lo següent:)

« Acasa D. Putrasia
» calla den tot li extàbe
» busian una noya còven,
» ea sepa hilar y curser,
» y sepa haser la enetina
» de un modo bien eselen,
» y sepa si acas curviena
» currer tan com un llampsecte,
» y ea no coma ni duerna,
» La soldada, un duret. »

P. Gira full, senyo Gregori,
y llegixi, si pot ser
en català, perquè am costa
d'entendre l'castellà seu.

G. Be, llegiré en català.

(llegix.) « D. Nassari Xafa-pets,

" temps ha que burea y no troba;
 " aquest es un emplead vell,
 " que as munda cada semana
 " non parells de calsetes,
 " y vol que as vertin a casa,
 " pues din que la roba as port
 " anant per las bugaderas.

" També din que l'capi del més
 " sper pagar (al més que paga)
 " té de enmatlleu a als dinés. »

P. No fa per mi; si treballo uny
 que un paguin.

G. . . . . Mol ben fet
 (Megerix.) « a casa den Xirimia;
 " sols son marit y nullé,
 " pagan mol be la soldada,

menenjan lo mateix qu'un rei.»

P. Aquesta farà per mi.

G. Pero te un inconvenient.

(Regeix.) «Ella es en extrem gelosa»

» y ell li dona mol mal temps.

» Si veas la criada es lletja

» ell no la vol, y si es ~~bonica~~

» bonica, li dona ella

» a totas horas torment.»

P. No, no vull res ab gelosos;

això fora esta' al infern.

G. Aqueixa farà per tu.

P. Vaya, donchs digui, veurim.

G. (Regeix.) «De Clara Tiquis - iniqua»

» vindra de D. Viribech

» casada ab D. Palitroch

» y envidada, ara fa' un mes. »

P. Tan sols per aprendre Es nouus
un mes hauria merenté.

Cg. Es bona dona, sino
que te el geni un poch doler,
no te mes qu'una criada
y antes an tenia tres;
la feina ara es la mateixa,
la soldada es dos dures.

Es a reganyá de tot
y per tot senyala temps,
per ana a compra; mitja hora,
per renta; una no mes,
tan si as compra poch com mol,
si as renta un nove com tres.

P. Tan poch fa' per mi.

Cg. . . . . Es inútil

lo llegirte las domés;
aqueixas son las mes novas,
junt ab tres o quatre mes....
que no fan per tu, Pauleta,
y te ho dich perquè at conech.
Las altres t'hi ja las saps,
y si vols te las diré:

à casa D.^{na} Blay Nyic - Nyia
D.ª Eusebia dels Gemedis,
D. Pau Besum - al - detras,
D. Baldiri Julivert,
D. Jeroni Nits - en - fora,
D. Partanaga Jurgué,
D.ª Glueia Nyigni - nyoqui
D.^{na} Luiteria Va - caura
y D.ª Antonia Ditsech.

P. Va, va, miraré una casa
que m'ha parlat la Mercè

y si no fa, de aquí a un rato
ja vindré a dirli.

42

G. Anem, bé.

(Pauleta s'en va, pero a poch, ~~Gregori~~ ^{Gregori} com si l'hi
hagués ocorregut una idea, la crida, dient:)

; Pauleta!

P. (Y gira y venint diu:). Que mana,
Senyo Gregori?

G. Me vas dir, no fa gaire ~~temps~~ ^{temps},

que s'hi havia ré de casori

també lo aprofitarias;

ab aixó a vingut un noy,

que podré per tu fariá:

es heren, y ademés un tros de pa,

ya t' dich yo que sempre que

volquis, al podrás fe' ballá.

P. Pero ahont es qu'el pugiri veure?

(Se comensarà à senti un rumor fins que sentirà
clà la veu de Tapet dient:)

«Tampà-tan-Tam, que las figas son ve
tam-pa-tan-Tam, q'ya s' maduraran.»

G. Calla. (Moltant) Sembla que'l sento.

..... Si. Es ell.....

Vés (A Penleta.) amagat en aquella
cantonada (Simulantli un bartidò del teatre
que figurarà una cantonada de la plassa)
que ya t'avisaré.

Escena VI.

Genys Gregori Tapet.

F. Den lo quart, Genys Gregori.

No sab alguna cosa encara
del meu casori.

G. Si, ya ha vingut aquella noya que t'he dit
y per cert que no està gaire lluny d'aquí.

F. Be. ¿Que nos pot veura?

G. Prou, pero at tens d'arreglar
un signet.

F. Això ray - Deseguida (s'posa i' pech,
(que portaba ^{antes} penjat a l'espatlla) y estirat dels
cantons y d'una manera que sigui extrava-
gant y fagi riure); s'arregla també lo mocador
de colors que li servirà de cobertilla)

G. Estigat aquí, que la vaiga a buscar,
(posantlo a la dreta dels esputadors, ^{propina a l'esputador} ab un
extrem del teatre, de la manera com ell
anteriorment s'havia arreglat, y apoyant
las dos mans en lo bastó) y no t'inguis
fins que t'diré: ara.

F. Bueno.

G. ¿U has entés? fins que t'diré: ara!

(Tajet se gira, creyentse que lo; ^{ava}, dit per
Gregori, era la senyal de girarse.)

G. No encara, home, no.

Escena VII.

Tajet sol.

(Gregori va a burla a la Pauleta ahon s'estaba amagat
y, mentres tant, den crant en crant Tajet gira
cap per veure si venen, y enau los ven din don
un salt:)

F. (apart.) ; Raulleras noy ! ; quies gog
y xula ! (Torna a posarse en sa posicio anterior)

Escena VIII.

Yenyó Gregori, Pauleta y Tajet.

G. (venint ab Pauleta) - Miratel, aquri
l'teus.

P. : Aquet?

44

G. Si.

(Pauleta s'acosta a mirar a Tapat, que estava
rei molt quiet, ~~que estava molt~~ ^{y fugint, d'inye d'la plerms} al 9°

Gregori.)

P. (bair.) Jesu qu'es lleitg!

G. (bair.) Be, non fassis cas d'oiro.

; Mira que te'mols gallets! Y tu non
tens cap!

P. ^(bair.) Aixis, encara que sigui com un es-
clop, enalrevol si pot caga. (Aquesta
conversacio entre P. y G. sera feta depressa.)

G. (alt. Pauleta) Y be d'aquet miño que
ten'ha semblat ara? (Aquet ara sera
pronunciat, per Gregori, ob vivaitat, perque
Tapat se givi, el que desequida ho fara.)

P. Be. (respont a çis molt breuicament
mirant à Zapet.)

G. (Y en va çaps ni Zapet, y l' ~~polse~~ ^{volse} aorta à P
leta, y resistintre un poch, G. l'hi diu:
Ves à dirli alguna cosa.

F. (Y com si tingues temor diu:) Ja . . .

Ja hi vaix. (S. se va a costant poch
poch, y al esta d' estat de Pauleta, Diu

G.) (~~Apart.~~ ^{Baix}) Que volen q' l'hi digi

G. (Ala uerba dita com fentli d' apuntad'o

^{Baix}
(~~Apart.~~) Declarat l' amor.

F. (~~Apart.~~ ^{Baix}); No ni vuy enterra çaps de
mort! ; os pensen que so fosse!

G. (~~Apart.~~ ^{Baix}) Pues, digali, que l'art

F. Noya . . . yo . . . yo l'art

P. ; ay! . . . ; De quant' ansa'?

J. (à G.) (^{Baix} ~~apart~~) ; que t'hi diré ara? ⁴⁵

G. (^{Baix} ~~apart~~) Digali... que fa quinze
días que en l'Exposa la vas veura,
y...

J. (responent enquida) (^{Baix} ~~apart~~) ; Es mentida!
si antes d'ahí vaig arriba'!

G. (^{Baix} ~~apart~~) ; Be, no hi fa re' homa! ; digali!

J. (t Pauleta) desde que... la vaig
veura en l'Exposa... fa ya...

(~~apart~~) (No la diguem tan grossa la
mentida.) (alt) uns... set dias.

P. Pues s'equivoca que no hi vaig ana.

J. Ve... ve t'hi vas veura yo?

P. Po... potré si.
ca... ca.

J. (~~apart~~) yo si qu'en ^{moru} ~~ca~~ gade pó.
(Tot resolut dirá alt al G^e Gregori.)

De, vaya senyo Gregori
l'ambuts acabem ya,
a mi m'agrada aqueixa noya,
hi vingut aqui pel casori
y no per estar-me a parra!

G. ¿Lenc hi dius ab això?
^{Paulita,}

P. Lenc per mi tot ya esta fet.

J. Donchs breu, Senyo Gregori

Ya qui oxis au ha arreglat,
^{quin truuia de la feija}
tingi (li donar dinu), això es per voste
y miri si esta ben pagat.

G. (Se fica l'omni a la butxaca) y pod antra
al hmitre dels dos omni.)

Vaya que sigen felissos
yo estich mol satisfet
D'haberas oxis acomodat,
Vosaltres os en aneu

y yo m' quedo
a' espera' el prime' que ve,
un amo, o' be una criada
una cambrea, o' un cuine'.

Un home, guanya las pessetas
servint a la gent de bé.

Bon ofici, bon ofici
mol divertit y alegret,
algunas ^{vegades} va gras,
pero també va curtet.

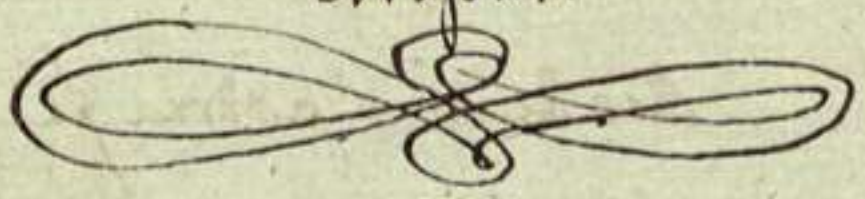
Seuse un bon memorialista
Des de bó s'podria fé
Nosaltres som antebassus
Per arregla' al mont enter.

(Que el telon.)

Finis coronat opus.

(Traducción)

Las figas son per los mes
dropus.

No mereces ese clamor
que ahora me prodigais,
pues, el que, aquí, viendo estais
no es, de la piedra, el autor;
soto si, el que, la ha arreglado
para representarse aquí,
y este verso ha improvisado,
para del paso, salir así.

Vuestros ^{que} are clamor 1
 D. No merecio lo ~~Vuestros~~ ^{que} aplaudir ~~que~~
 D. Las que ^{ahora} me prodigais 2
 D. pues el ^{de} aqui ~~manera~~ viendo estais ?
 D. no es de la ^{nira} ~~sona~~ el autor, 1
 solo si ^{de ella} el amezglador. 1
 Vuestros 3

D. ~~para el~~ ^{para} el pare, ~~haber~~ ^{haber} ahi. 3
 D. ~~para el~~ ^{para} el pare, ~~haber~~ ^{haber} ahi. 3
 D. ~~para el~~ ^{para} el pare, ~~haber~~ ^{haber} ahi. 4
 D. ~~para el~~ ^{para} el pare, ~~haber~~ ^{haber} ahi. 4
 D. ~~para el~~ ^{para} el pare, ~~haber~~ ^{haber} ahi. 3